

nes personaleorganisationer og de to landsretspræsidenter.

På det organisatoriske og administrative plan sker der væsentlige ændringer med Domstolsreformen, der træder i kraft den 1. juli 1999. Reformen har bl.a. til formål at markere og sikre domstolens selvstændige stilling og uafhængighed. For de enkelte retter er der fra den 1. januar 1998 gennemført en ordning med decentralisering af bevillingerne til øvrig drift. De enkelte embeder opnår herved større selvbestemmelse og medindflydelse ved ressourcenvendelsen.

På lidt længere sigt er der gennem nedsættelse af Domstolens Strukturkommission og Retsplejerådets gennemgang af retsplejelovens regler om civilprocessen lagt op til væsentlige ændringer af domstolens organisation og sagsbehandlingsregler.

Sideløbende hermed er der iværksat en moderniseringsproces rettet mod domstolens sagsbehandling og sagsstyring. Sigtet hermed er at styrke kvalitet, effektivitet og brugervenlighed i sagsbehandlingen.

Processen omfatter en bred vifte af initiativer både på det lovgivningsmæssige og administrative plan. De lovgivningsmæssige initiativer omfatter nye regler om instansordningen og om øget processtyring. Disse lovændringer har sammen med rejsedommerordningen til formål at nedbringe domstolens sagsbehandlingstider.

På det administrative plan er der taget initiativ til opstilling af mål for acceptable sagsbehandlingstider og til løbende opfølgning af målsætningernes gennemførelse. Samtidig er der igangsat en omfattende teknologiserings-

proces, hvor der udvikles og indføres edb-sagsbehandlersystemer, der sigter på at effektivisere og styre arbejdsgangene og sagsbehandlingen ved byretterne. I takt med denne proces udarbejdes der et udvidet og forbedret statistikgrundlag, der kan bruges ved styringen af sagsbehandlingen.

Parallelt med disse initiativer er der igennem de senere år sket en betydelig udvidelse af antallet af dommere i landsretterne.

Effekten af de initiativer, der er iværksat, kan på nuværende tidspunkt være vanskelig at måle. Generelt set har der gennem de senere år været en positiv udvikling med stadig lavere berammelses- og sagsbehandlingstider. Det må samtidig understreges, at nye og komplicerede sagstyper kan modvirke eller forsinke den positive udvikling. Et aktuelt eksempel på denne problemstilling er selskabstømmersagerne, der både belaster byretterne og landsretterne.

Justitsministeriet tillægger det afgørende betydning, at den positive udvikling i retternes berammelses- og sagsbehandlingstider fastholdes og videreføres. Der er stadig et godt stykke igen, men med den helhedsorienterede og målrettede indsats, der er i gang, er der efter Justitsministeriets opfattelse skabt et godt grundlag for, at domstolene i stadig stigende grad kan leve op til ønskerne om hurtig sagsbehandling og god service.

Hermed slutter redegørelsen.
